

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 021606 18 Кж
Бања Лука, 05.01.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједнице вијећа, Обрена Бужанина и Смиљане Мрша, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњичених М.Ш. и Н.Ђ., због постојања основане сумње да су починили кривично дјело неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца осумњичених М.Ш., адвоката М.М. из Б. и Н.Ђ., адвоката Н.П. из Б., изјављеним против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 21606 17 Кв 2 од 27.12.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 05.01.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца осумњичених М.Ш. и Н.Ђ. изјављене против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 21606 17 Кв 2 од 27.12.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 21606 17 Кв 2 од 27.12.2017. године, продужен је притвор против осумњичених М.Ш. и Н.Ђ. за још два мјесеца, због постојања основане сумње да су починили кривично дјело неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 64/17; у даљем тексту: Кривични законик).

Притвор је продужен из притворског разлога предвиђеног одредбом члана 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 53/12 - у даљем тексту: ЗКП РС), и по овом рјешењу може трајати најдуже до 28.02.2018. године до 18,55 часова.

Против тог рјешења жалбу су благовремено изјавили браниоци осумњичених М.Ш., адвокат М.М. из Б. и Н.Ђ., адвокат Н.П. из Б. због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с приједлогом да се жалба уважи и преиначи побијано рјешење, тако што ће се одбити приједлог тужилаштва за продужење притвора и осумњичени пусте на слободу, а алтернативни приједлог браниоца осумњиченог М.Ш. је да се преиначењем побијаног рјешења овом осумњиченом умјесто притвора изрекне нека од мјера забране из члана 184. или 185. ЗКП РС. При томе се не прецизирају конкретне мјере забране предвиђене наведеним законским одредбама, које би биле одговарајуће у конкретном случају за постизање исте сврхе коју има мјера притвора.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се побија жалбом, те по службеној дужности да ли је на штету осумњичених повријеђен Кривични закон, а у смислу одредби члана 338. у вези са чланом 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Супротно жалбеним наводима овај суд налази да је првостепени суд правилно утврдио све одлучне чињенице и извео правилан закључак о постојању притворског разлога за продужење притвора из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Наиме, овај суд налази да су све одлучне чињенице правилно и потпуно утврђене (што ни желбе не доводе у сумњу), те да је на основу такве чињеничне подлоге правилно закључено (који закључак се жалбама оспорава) да те чињенице представљају нарочите околности које оправдавају бојазан да би осумњичени боравком на слободи поновили кривично дјело.

Те чињеничне околности се прије свега огледају у вишеструкој ранијој осуђиваности осумњичених за различита кривична дјела (осумњичени М.Ш. је у току 2016. године два пута осуђиван због кривичног дјела угрожавања сигурности из члана 169. став 1. КЗ РС и једном за кривично дјело прикривања из члана 246. став 1. КЗ РС, а осумњичени Н.Ђ. је у 2015. години осуђиван због кривичног дјела изнуде из члана 242. став 2. у вези са ставом 1. и чланом 23 КЗ РС и у 2014. години због кривичног дјела крађе из члана 231. став 1. у вези са чланом 23. КЗ РС). Надаље против осумњиченог М.Ш. се воде три кривична поступка због кривичног дјела разбојништва и то пред Општинским судом у Тешњу, Општинским судом у Жепчу и Општинским судом у Новом Београду, а против осумњиченог Н.Ђ. се такође води кривични поступак због кривичног дјела разбојништва пред Општинским судом у Жепчу.

Наведене чињенице и по оцјени овог суда, супротно жалбеним тврдњама, представљају нарочите околности које оправдавају бојазан да би осумњичени боравком на слободи поновили кривично дјело, па је тиме правилан закључак побијаног рјешења о постојању притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, који се манифестује у интерацијској опасности, за даље задржавање осумњичених у притвору.

Код оваквог стања ствари без утицаја је чињеница, на коју се указује жалбом браниоца осумњиченог М.Ш., да се ранија осуђиваност не односи на истоврсно дјело за које се у конкретном предмету води истрага. Надаље, када се имају у виду чињенице да су осумњиченим у кривичном поступку који се води код Општинског суда у Жепчу због кривичног дјела разбојништва из члана 289. став 1. у вези са чланом 31. Кривичног закона Федерације БиХ, рјешењем од 17.11.2017. године умјесто притвора одређене мјере забране, те да су осумњичени прекршили изречене мјере, неоснован је приговор ове жалбе заснован на тврдњи да се изрицањем неке од мјера забране из члана 184. или 185. ЗКП РС умјесто притвора, може остварити сврха коју има мјера притвора.

Ради наведеног жалбе бранилаца осумњичених се показују као неосноване, па како у поступку доношења побијаног рјешења нису почињене ни повреде Кривичног закона на штету осумњичених, на које овај суд пази по службеној дужности, то је одлучено као у изреци овог рјешења, тако што су на основу члана 337. став 3. ЗКП РС, жалбе одбијене као неосноване.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић